

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **U. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2008, č. j. 63 Az 136/2006 – 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 29. 5. 2008, č. j. 63 Az 136/2006 - 27, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 4. 12. 2006, č. j. OAM-1283/VL-10-04-2006, kterým byla podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě místně nepříslušnému soudu kasační stížnost, v níž namítal, že ministerstvo nezjistilo přesně a úplně skutkový stav věci a neopatřilo si úplné důkazy. Dále uváděl, že došlo k porušení ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a že obsah správního rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů, neboť není logická vazba mezi důvody a rozhodnutím. Podle přesvědčení stěžovatele je v zemi původu ohrožen na životě a vystaven nepředstavitelnému psychickému nátlaku pro příslušnost k určité sociální skupině a stát mu není schopen zajistit odpovídající ochranu. Proto splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu. Stěžovatel zároveň požádal o přiznání odkladného účinku napadeného rozsudku krajského soudu.

Nejvyšší správní soud se nejprve musel zabývat tím, zda kasační stížnost nemá vady, které by bránily jejímu věcnému projednání.

Podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem ; to neplatí, máli stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů

jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z argumentace uvedené v kasační stížnosti lze pouze v nehrubších rysech dovodit stížní námitky podřaditelné pod ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Kasační stížnost tak nesplňuje obsahové náležitosti uvedené v ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel také nedoložil, že je pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Pravomocným usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 1. 2009, č. j. 63 Az 136/2006 – 44, mu nebyl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce z řad advokátů, a proto byl usnesením ze dne 26. 1. 2009, č. j. 7 Azs 71/2009 – 89, podle ust. § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 3 s. ř. s., vyzván, aby předložil plnou moc udělenou advokátovi a doplnil kasační stížnost tak, že uvede, v čem spatřuje namítané vady ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., a to ve lhůtě 1 měsíce v souladu s v ust. § 106 odst. 3 s. ř. s.

Protože stěžovatel na výzvu soudu nereagoval a vady kasační stížnosti, které brání tomu, aby bylo v řízení pokračováno, Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele odmítl (§ 37 odst. 5 za použití § 120 s. ř. s.).

K žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud uvádí, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (ust. § 32 odst. 5 zákona o azylu).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2010

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu